

POUDEROYEN

compagnons
vormgeving van stad en land

Stedenbouwkundig en landschapsplan

De Burd te Grou

Project 251-002

ir. Leander van Berkel bnt

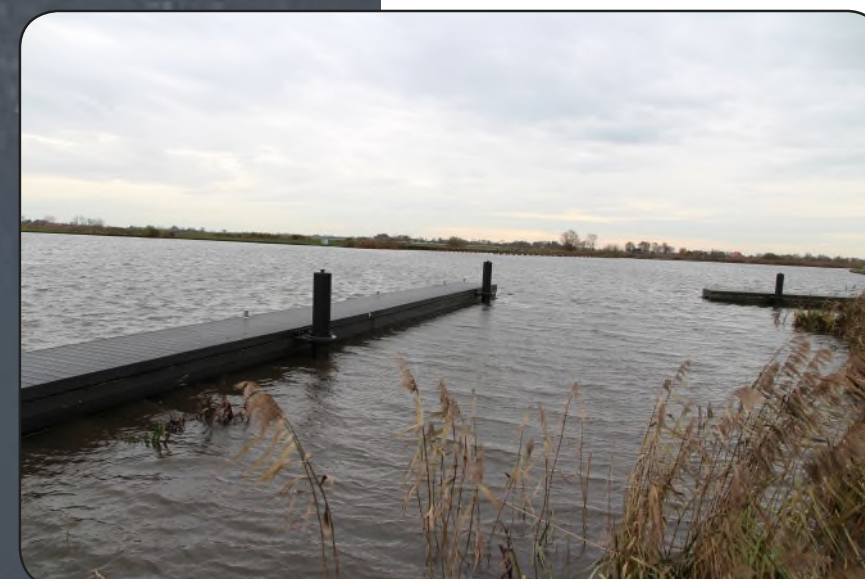
29 oktober 2018

Aanwezig dijkje in landschap

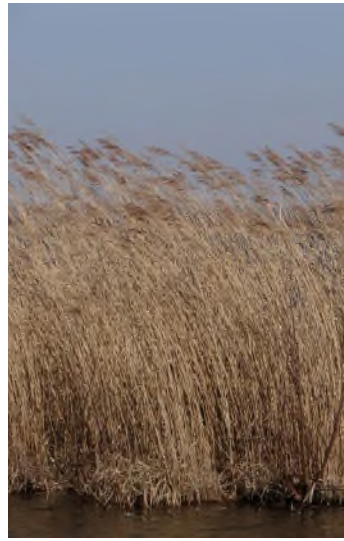

Open ruimtes in het riet bieden ruimte voor 'tuinen'

Vrij uitzicht over het water

Riet en gras als basis voor de tuinen,
landschappelijk hek als afscheding tussen de tuinen

Wilgen zorgen voor afscheiding tussen de tuinen en brengen
beschutting in dit open landschap

De schuur in de tuin krijgt een
hellend sedum of grasdak

Stedenbouwkundige opzet woonboten

Locatie De Burd, Grou

De drie woonboten komen te liggen langs een groene landtong nabij het vakantiepark Djerreblom. Uitgangspunten voor de inrichting van het gebied zijn:

- 3 private tuinen van 700 tot 1.350 m²;
- De tuinen moeten hun landschappelijke karakter behouden;
- Een aanlegsteiger per woonboot;
- Een boothellinkje per woonboot;
- Berging van 20 m² met een schuin sedumdak;
- Bij de berging een terrasje van tegels;
- Alle overige paden halfverharding of grasbetontegels;
- Rondom de tuinen, behalve aan de waterkant komt een bescheiden bij het landschap passende tuinafscheiding;
- Het terrein wordt zo min mogelijk aangetast en behoud in basis zijn natuurlijke karakter;
- Het binnengebied blijft gehandhaafd als vochtig hooiland. Er komt hier een extensief maaibeheer op.

Ruimtelijk zijn de drie tuinen opgenomen in het bestaande landschap. Drie grasvelden omsloten door brede randen van riet. Tussen de tuinen vormen bosjes van wilg de afscheiding tussen de tuinen. Het dijkje en het water vormen een natuurlijke begrenzing van de tuinen.

In elke tuin staat een berging van 20 m². Deze hebben een groen sedum- of grasdak en zijn landschappelijk ingepast met groepjes wilgen.

De woonboten liggen in een open plek in het riet waardoor er vanuit de tuin een relatie ontstaat met de woonboot en het water.

De oevers met stortsteen blijven gehandhaafd als overgang tussen water en land. Indien nodig wordt deze aangevuld. Ter hoogte van de ligplaatsen van de arken komen betonnen damwanden waardoor de arken veel meer en dichter in de oever kunnen worden gelegd dan dat dit bij het gebruik van een stortstenen talud het geval zou zijn. E.e.a. om de zichtbaarheid van de arken t.o.v. de op afstand gelegen recreatiewoningen nog meer te beperken en deze op natuurlijke wijze in het landschap te laten opgaan.

